

Van NL naar Kusadasi

Chantal een levendige jonge vrouw die volop in het leven staat. Ze emigreerde twee jaar geleden naar Kusadasi in Turkije. Haar dromen achterna. Ze is 32 jaar, getrouwd met Halil (37) en moeder van drie kinderen: Charel van bijna 9, Mikail van 15 maanden en Jasmine, 3 maanden. Als zelfstandig ondernemer, echtgenote en moeder, leidt ze een druk leven in het zonnige Turkije. Samen met haar man runt ze Hotel Pamay.

Kusadasi

“Zolang ik me kan herinneren heb ik altijd de droom gehad om in het buitenland te gaan werken. Hierin was vooral het klimaat een belangrijke drijfveer. Ik ben een echt zomermens. Ik ben graag en veel buiten en ik bloei op met mooi weer. Hoewel ik Nederland een heerlijk land vind, staat dat grijze weer en het feit dat bijna alles binnen gebeurt me toch erg tegen.

Daarnaast past de levensfilosofie ‘doe maar gewoon dan doe je al gek genoeg’ totaal niet bij mij. Ik hou van een groots en meeslepend leven. Als ik later sterf, wil ik geleefd hebben en niet mijn tijd hebben verdaan met leuke tv programma’s en me rot rennen in het systeem, om vervolgens naar de creche te sjezen, mijn kinderen op te halen, naar huis te racen, koken, kinderen op bed en tv aan. Dat leven ligt me niet.

Ik werk nu ook hard, leid ook een druk leven, en sjees nog steeds van hot naar her. Maar toch is het anders. Tussen het gesjees door pak ik regelmatig een uurtje strand met mijn kinderen. Even quality time. En na een lange dag zit ik niet binnen voor de televisie. In Nederland deed ik dat wel. Op een of andere manier was mijn leven daar zo. Daar speelt het klimaat echt een rol in. Met mooi zomerweer zijn de mensen in Nederland ook veel buiten en is de sfeer anders.”

Hoe ben je ertoe gekomen om naar Turkije te verhuizen?

“Heel cliché, ik werd verliefd. Ik was met mijn dochter op vakantie in Turkije en ontmoette Halil, die nu mijn man is. Het was liefde op het eerste gezicht. Samen hebben we nu twee kinderen en runnen we Pamay, een prachtig hotel in Kusadasi.”

Hoe reageerde je omgeving toen je vertelde dat je ging emigreren?

“Mijn omgeving stond in de eerste instantie niet te springen. Als ik keuzes maak, maak ik ze ook helemaal. Mijn huis onderverhuren was bijvoorbeeld voor mij geen optie. Ik ga ergens 100% voor. Mijn omgeving had er in het begin weinig vertrouwen in, er werden heel wat argumenten aangedragen om het niet te doen. Het was voor mijn omgeving niet dan ook niet makkelijk. Ik zag heus wel in dat hun weerstand te maken had met hun liefde voor mij. Later draaiden ze bij, ze gunnen het me allemaal van harte. Maar iemand loslaten van wie je houdt is nu eenmaal een proces, en ook een voorwaarde voor liefde.” ▶

